

# Zpráva z praxe

Hana Chmelařová

## ▪ Typ praxe

Původně zamýšlená manažerská, ale vyklubala se z toho vzdělávací. Učila jsem v soukromé škole angličtinu, a vlastně cokoli co bylo potřeba, všechny předměty byly v angličtině. Najali si vlastně bílou paní učitelku přes Aiesec proto, že to bylo výhodnější, co se týkalo pletek s imigračním úřadem a vyhnuli se tak i placení za pracovní vízum, protože jsem měla vízum studentské. Práce mě bavila, i když indonézský způsob myšlení a myšlení západního člověka se občas poněkud lišily. Nikdo mě vlastně pořádně nezaučil, po třech dnech jsem stála ve třídě a měla učit. Cokoliv. Sice ve škole byla velká knihovna, ale neexistovaly ještě konkrétní osnovy. Bylo to na učitelovi samotném a hlavní bylo, aby to žáčky bavilo. To byla škola ve svém prvním roce. V druhém roce se toho dost změnilo, byly konkrétnější osnovy i nové učebnice.

## ▪ Jméno firmy, krajina & AIESEC jméno (LC)

Springfield, International Curriculum, Semarang, Indonesia, AIESEC Undip

## ▪ Délka praxe

9 měsíců (15.3.2005 – 15.12.2005)

## ▪ Hlavní činnost firmy

Soukromá mezinárodní škola, která učí podle Singapurských standardů a připravuje studenty na studium na zahraničních univerzitách

## ▪ Náplň tvé práce v průběhu praxe

Učitel angličtiny, matematiky, vědy a sociálních věd, zahrnovalo to plánování hodin, příprava na hodiny, fantazii, spontánnost, nápady, entuziasmus, cílem bylo, aby to děti ve škole bavilo a něco se naučily

## ▪ Tvé pracovní a osobní zkušenosti

Dětská psychologie, najít si svůj styl a metodiku učení, „Walking in the dark room“ občas jsem „vrazila“ ve tmě do stěny, něco na ně naopak fungovalo, až jsem si sama časem vyhradila prostor a způsob, jakým s nima fungovat

## ▪ Atmosféra ve firmě

Byly cítit jasné neshody mezi Indonézským managementem a ředitelem z USA -způsob myšlení, způsob vedení školy, přístup k plánování hodin a postupování dle osnov. Neprofesionalita managementu, který často nerozeznával mezi pracovními a osobními vztahy s třetími osobami. Já osobně jsem si svoje místo našla, cítila jsem se tam dobře, tyto problémy se mě totiž netýkali existenčně jako ostatních, protože jsem tam byla jen na „chvilí“.

## ▪ Ubytování

První měsíc jsem bydlela v rodině Aisekářky. Indonézani jsou neuvěřitelně pohostinní a starali se o mě jako o vlastní dceru. Potom škola sehnala byt kousek od školy, za který platila pronájem a bydlela jsem tam společně s Číňankou a Indonésankou. Až na to, že Číňanka jedla prasečí ouška a slepičí hnáty, jsme spolu vycházeli dobře. Od nového školního roku jsem bydlela s Polkou a Kanadánem a tak jsme si konečně mohli vařit neryžové pokrmy dohromady...:-)

## ▪ Volný čas

Sport: plavání, běhání, ale běhat v tropech opravdu stojí za to, lilo ze mě jako z vola a myslela jsem, že dostanu infarkt, tak jsem to moc často neprořadila :-)

Cestování: přes víkendy (Java), měsíc prázdnin v červnu (Flores, Komodo, Sumbawa, Lombok), týden v září (Bali-teroristický útok v Kutě), 11 dní v říjnu (západní Java),

## ▪ Spolupráce s AIESEC

AIESEC v České republice: Proces hledání praxe trval 9 měsíců, déle než jsem čekala, ale nakonec to dobře dopadlo, komunikace v průběhu praxe byla fajn, vždy mi někdo dobře poradil, povzbudil a inspiroval

AIESEC v zahraničí (krajina tvé praxe): Problém byl v tom, že téměř nikdo z Aiesecu nebyl nikdy v zahraničí a tak se do mé situace nedokázali vžít. Vždycky se snažili pomoci, ale občas toho tím i víc zpackali. Holt Indonésani :-)

*It's up to you!*



Rýžová pole na Bali



Já sama se stávám pracovníkem na rýžovém poli



východ slunce na 2400m vysoké hoře Gunung Sikunur, střední Jáva



Tradiční způsob orby na rýžových polích

#### ▪ Speciální momenty & zajímavé zážitky

Každý den byl dobrodružství, což bylo ze začátku super, ale po půl roce už jsem měla dobrodružství dost. Nikdo mi na ulici nedal pokoj, protože jsem bílá, a být bílej mezi čokoládovými není jednoduchý. Všichni chtěli vědět kam jdu, odkud jdu, proč jdu, co chci, jestli jsem vdaná, kde je manžel, kolik mám dětí, a tohle člověka opravdu vyčerpává, zvlášť když opravdu netuší kam zrovna jde a kam dojde...:-) Být bílej vzbuzuje obdiv na jednu stranu, a na druhou stranu je v jejich mysli bílej bohatěj, a projevem národní hrdosti je z něho vyždímat co nejvíc peněz. A nikoho nezajímá nějaký koncept východní a západní Evropy a že jsem student atd. Jak už někdo má na letenku tak je automaticky bohatěj. A tak jsem se rychle naučila základy Indonézštiny abych s nima tu jejich hru na smlouvání mohla hrát.

#### ▪ Tvé komentáře & doporučení pro AIESEC co bychom mohli zlepšit

Aiesec, který jsem poznala v Indonésii, žije z 90% procent teorií. Působili na mě občas jako sekta, která vyzdvihuje Aiesec jako most k lepší budoucnosti, ale o tom jak věci fungují v praxi neměli ani tušení. Zapomněli mě nahlásit na imigrační, když jsem přijela. Když mě z imigračního na konci pobytu odhlašovali, odhlásili mě moc brzo. A pak maličké usměvavé drobnůstky, že mi třeba oznámili, že mám prezentaci, 2 hodiny předem, nebo mě naložili bez varování do auta a odvezli na inerview do rádia :-). Žila jsem třičtvrtě roku na jiné planetě, kde platila jiná pravidla než na té naší. Základem bylo nesrovnávat věci s tím, jak fungují u nás, a přijmout jejich realitu takovou jaká je. Aiesec mi zprozdědkoval zážitek, který zůstane navždy krásnou vzpomínkou. Díky!

*It's up to you!*